

การพัฒนาทักษะด้านภาษาของเด็กปฐมวัยด้วยการเล่านิทาน
อ่านหนังสือให้เด็กฟังอย่างสม่ำเสมอ กรณีศึกษา กลุ่มเด็กปฐมวัย
ในโครงการเล่านิทานอ่านหนังสือของสมาคมไทสร้างสรรค์
ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคเหนือ ประเทศไทย
The Development of Language Skills in Early Childhood
Through Consistent Storytelling and Book Reading:
A Case Study of Early Childhood Children in the Storytelling
and Book Reading Project of the Thai wisdom Association,
In Northeast and North, Thailand

จำเนียร ณะคังคิวิ*

Jumnian Phakangkew

อภิสรณ์ ภาชนะวรรณ**

Aphison Phachanavan

ประทวน คล้ายศรี***

Prathuan KlaiSri

วิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์, ประเทศไทย

International College, Phetchabun Rajabhat University, Thailand

E-mail: jumnianp@gmail.com

Received: January 06, 2026

Revised: January 22, 2026

Accepted: February 05, 2026

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์การวิจัย (๑) เพื่อศึกษาปริมาณการเล่านิทานอ่านหนังสือให้เด็กฟังที่เหมาะสมต่อการพัฒนาทักษะทางภาษาเด็กปฐมวัยอย่างมีประสิทธิภาพ (๒) เพื่อเปรียบเทียบทักษะทางภาษาของเด็กปฐมวัยที่มีปริมาณในการอ่านนิทานให้ฟังแตกต่างกัน ระเบียบวิธีวิจัย วิธีการศึกษาให้ระเบียบวิธีวิจัยแบบกึ่งทดลอง (Quasi-Experimental Research) กลุ่มตัวอย่างได้แก่ กลุ่มเด็กปฐมวัยที่เข้าร่วมโครงการเล่านิทาน

* ดร.จำเนียร ณะคังคิวิ Jumnian Phakangkew

** ผศ.ดร.อภิสรณ์ ภาชนะวรรณ Aphison Phachanavan

*** ดร.ประทวน คล้ายศรี Prathuan KlaiSri

วิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์, ประเทศไทย International College, Phetchabun Rajabhat University, Thailand

อ่านหนังสือของสมาคมไทสร้างสรรค์ จำนวน ๒๓๔ คน พบว่า เด็กปฐมวัยที่เข้า ร่วมโครงการพัฒนาเด็กด้วยเล่านิทานการอ่านให้ฟัง ร้อยละ ๖๕ เข้าใจคำศัพท์ที่อยู่ในหนังสือนิทานโดยสามารถ เชื่อมโยงคำศัพท์ที่ได้ยินกับภาพในหนังสือนิทานได้ การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) ผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย F-test พบว่า เด็กปฐมวัยที่ได้รับการอ่านนิทานให้ฟังในปริมาณที่แตกต่างกัน จะมีคะแนน เฉลี่ยทักษะทางภาษาที่ต่างกันอย่าง มีนัยสำคัญ ที่ระดับ .๐๕ การอ่านนิทานให้ฟังจำนวนมากกว่า ๙๐๐ ครั้งขึ้นไป มีคะแนนเฉลี่ยมากที่สุดทั้ง ๓ ด้าน ได้แก่ ด้านความพร้อมในการอ่านมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๖๕ คะแนน ด้านการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารมีคะแนน เฉลี่ยเท่ากับ ๔.๑๒ คะแนน และด้านความ คิดสร้างสรรค์และจินตนาการมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๘๑ คะแนน ข้อเสนอแนะ (๑) โรงเรียนประถมศึกษาควรจัดกิจกรรมที่อ่านให้น้องฟัง (๒) ครอบครัวควรจะใช้เวลาในวันหยุดหรือหาเวลาว่างอ่านหนังสือให้เด็กฟังอย่างสม่ำเสมอ (๓) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่รับผิดชอบศูนย์เด็กปฐมวัย ควรจะดำเนินโครงการเล่านิทานอ่านหนังสืออย่างต่อเนื่อง ๔. ควรจะมีการติดตามพัฒนาของเด็กปฐมวัยกลุ่มที่เข้าร่วมโครงการในระดับประถมศึกษาด้วย

คำสำคัญ: การพัฒนาทักษะด้านภาษา; การเล่านิทานอ่านหนังสือ; เด็กปฐมวัย

Abstract

Objectives were to study: (1) To investigate the appropriate level of storytelling and book reading for the effective development of language skills in early childhood. (2) To examine the language development of early children who were exposed to storytelling and book reading. Research Methodology: The study employed a quasi-experimental research design. The sample group consisted of 234 early childhood who participated in the storytelling and book-reading project of the *Thai Wisdom Association*. The findings revealed that 65% of the children participating in the project understood the vocabulary in the storybooks and could connect the words they heard with the illustrations in the books. Using One-Way ANOVA, the test of mean score differences based on the F-test showed that early childhood children who received different amounts of storybook reading had significantly different language skill mean scores at the .05 level. Children who were read storybooks more than 900 times had the highest mean scores in all three areas, including: Reading readiness: mean score = 4.65, Language use for communication: mean score = 4.12, Creativity and imagination: mean score = 3.81

Recommendations: (1) Primary schools should organize activities where older students read to younger ones. (2) Families should spend weekends or free time regularly reading books to children. (3) Local administrative organizations responsible for early childhood centers should continue implementing storytelling and reading programs. (4) Follow-up studies on the development of the participating early childhood should be continued into their primary education level.

Keywords: The Development of Language Skills; Storytelling and Aook Reading; Early Childhood.

บทนำ

การพัฒนาทักษะทางภาษาแก่เด็กปฐมวัยให้มีประสิทธิภาพควรเริ่มจากการเล่านิทานอ่านหนังสือให้ฟัง เพราะเด็กปฐมวัยเรียนรู้จากฟัง เด็กปฐมวัยอ่านหนังสือเองไม่ได้ ผู้ใหญ่ควรอ่านให้เด็กฟัง การอ่านให้ฟัง อ่านพร้อมกันกับครู จะช่วยให้เด็กได้เรียนรู้คำศัพท์ใหม่ๆ และเด็กจะสามารถจดจำไปใช้ในการสื่อสาร การเรียนการสอนในระดับปฐมวัยเกือบทั้งหมดจึงเป็นการสอนโดยการพูดให้เด็กฟัง เด็กที่รู้และเข้าใจคำศัพท์มากจะมีข้อได้เปรียบเพราะเข้าใจในสิ่งที่ครูพูด^๑ ส่วนเด็กที่รู้และเข้าใจคำศัพท์น้อยนั้นจะไม่เข้าใจสิ่งที่ครูกำลังพูด เมื่อไม่เข้าใจก็ไม่เกิดการเรียนรู้และมีปัญหาพัฒนาการล่าช้าตามมา อีกทั้งความสามารถในการสื่อสารมีพื้นฐานมาจากความสามารถในการฟัง เมื่อฟังมากก็รู้คำศัพท์มาก เมื่อรู้คำศัพท์มากก็เข้าใจสิ่งที่ครูสอนได้มาก เมื่อเข้าใจได้มากเด็กก็จะเกิดความชอบ เมื่อชอบก็จะทำสิ่งนั้นได้ดี และการฟังมาก ๆ ยังนำไปสู่การพูด อ่าน และเขียนได้มากอีกด้วย^๒

เด็กที่มีคนอ่านหนังสือให้ฟังอย่างน้อยสัปดาห์ละ ๓ ครั้ง มีทักษะการแยกแยะหน่วยเสียงต่าง ๆ ในภาษา (phonemic awareness) สูงกว่าเด็กที่มีคนอ่านหนังสือให้น้อยกว่าอย่างเห็นได้ชัด และเด็กที่มีคนอ่านหนังสือให้ฟังอย่างน้อยสัปดาห์ละ ๓ ครั้งยังมีโอกาสได้คะแนนด้านการอ่านอยู่ในระดับต้น ๆ ของชั้นมากกว่าเด็กอีกกลุ่มถึง ๒ เท่า ประกอบกับผลวิจัยเชิง meta-analysis ยังพบว่า การอ่านหนังสือให้เด็กก่อนวัยเรียนฟังเป็นประจำที่บ้าน ส่งผลดีต่อทักษะการอ่านขั้นเริ่มต้น และทักษะการแยกแยะหน่วยเสียงต่าง ๆ ในภาษา (phonemic awareness)^๓ นอกจากนั้นงานวิจัยนี้ยังพบว่า ไม่ว่าจะเป็นเด็กที่มาจากครอบครัวที่มีสถานะทางเศรษฐกิจและสังคมต่ำหรือสูงก็ล้วนได้รับผลดีเท่า ๆ กันจากการที่มีคนอ่านหนังสือ

^๑ ทาดาชิ มัตซึอิ, *เลี้ยงลูกด้วยหนังสือ*, (สมาคมไทสร้างสรรค์ (แปล). ขอนแก่น), ๒๕๓๖.

^๒ Holdaway, D. The foundations of literacy. Toronto : Ashton Scholastic, 1979.

^๓ Arzarello, F., Bosch, M. Lenfant, A., & Prediger, S. Different theoretical perspectives in research from teaching problems to research problems. In D. Pitta-Pantazi & G. Philippou, (2007).

ให้ฟัง และยิ่งเริ่มต้นเร็วเท่าไรยิ่งส่งผลดีเท่านั้น และแม้ว่าเด็กจะอยู่ในระดับประถมศึกษา^๔ การอ่านหนังสือให้ฟังเป็นประจำอย่างน้อยสัปดาห์ละ ๓ ครั้ง ยังคงมีผลดีต่อเด็ก เห็นได้จากปริมาณคำศัพท์ที่เด็กรู้เพิ่มมากขึ้นร้อยละ ๑๕-๔๐ และการเรียนรู้นี้ค่อนข้างถาวร ดังนั้นขั้นแรกในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาให้เด็กปฐมวัย จึงควรส่งเสริมให้เด็กเรียนรู้ผ่านการฝึกฟังซ้ำ ๆ เพื่อให้เด็กเข้าใจและจำคำศัพท์ต่าง ๆ ข้อดีของการอ่านให้เด็กฟังนั้น นอกจากเด็กจะได้เรียนรู้คำศัพท์ที่มากขึ้นแล้ว ยังเป็นการฝึกสมาธิ สร้างทัศนคติเชิงบวกในการอ่าน และเป็นการสร้างปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างผู้อ่านกับเด็ก^๕

ปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อเรียนรู้ภาษาของเด็กปฐมวัยก็คือ เรื่องราวที่นำมาเล่าให้เด็กฟัง ควรเป็นเรื่องราวที่สอดคล้องและเหมาะสมกับวัย มีเนื้อหาที่เหมาะสมกับการอ่านออกเสียง เพราะหนังสือบางเล่มมีบทพูดมากเกินไป หรือมีเนื้อหาที่ซับซ้อนเกินไป เด็กก็ไม่สามารถเรียนรู้ได้^๖ ดังนั้นการเลือกหนังสือที่ดีมาอ่านให้เด็กฟังจึงเป็นเรื่องที่สำคัญ การเลือกหนังสือที่เหมาะสมจะทำให้เด็กได้ใช้ความสามารถของตนเองในการพัฒนากระบวนการอ่านไปพร้อม ๆ กัน เป้าหมายจึงไม่ใช่แค่เพียงการเพิ่มจำนวนคำศัพท์เท่านั้น แต่กระบวนการที่เกิดขึ้นระหว่างการฟังจะช่วยพัฒนาทักษะและกลวิธีที่ช่วยให้เด็กสามารถอ่านได้ด้วยตัวเองในที่สุด หนังสือที่เหมาะสมกับเด็กเปิดโอกาสให้เด็กประสบความสำเร็จในการอ่านและเอื้อให้เด็กได้พัฒนากระบวนการอ่านของตนเองให้เข้มแข็งขึ้น^๗ สิ่งที่เด็กจะได้รับนอกจากคำศัพท์ที่เพิ่มขึ้น และกระบวนการอ่านแล้ว การอ่านยังช่วยเสริมสร้างจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์ได้ด้วย

จากสภาพปัญหา ความสำคัญ และการศึกษาเอกสารแนวคิดทฤษฎีดังกล่าว คณะผู้วิจัยจึงสนใจที่จะพัฒนาทักษะทางภาษาด้านการอ่านของเด็กปฐมวัยโดยใช้วิธีการอ่านนิทานให้เด็กฟังอย่างต่อเนื่อง และสม่ำเสมอ โดยได้คัดเลือกหนังสือที่เหมาะสมตามพัฒนาการของเด็กปฐมวัย โดยสมาคมไทยสร้างสรรค์ได้ริเริ่มโครงการนี้มาเป็นระยะเวลากว่า 10 ปี ร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยเฉพาะในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคเหนือของประเทศไทย เพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาของเด็กปฐมวัยให้มีประสิทธิภาพและเตรียมเด็กให้พร้อมที่จะเรียนรู้ในการศึกษาระดับต่อไป

^๔ Lewis, D. . Reading contemporary picture books: Picturing text. London, 2001.

^๕ Trelease, Jim. The Read-Aloud Handbook, Penguin Books, 6th Edition, USA, 2011.

^๖ พิรุณ อนุวัชศิริวงศ์, แก่นสาระและสุนทรียภาพหนังสือเด็กปฐมวัยเพื่อการพัฒนาคุณภาพเด็ก และสังคมไทย, แผนงานสร้างเสริมวัฒนธรรมการอ่าน สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริม สุขภาพ (สสส.), (๒๕๕๔).

^๗ Goodman, K. What's Whole in Whole Language? A Parent/Teacher Guide to Children's Learning. Portsmouth, NH: Heinemann Educational Books, 1986.

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อศึกษาปริมาณการเล่านิทานอ่านหนังสือให้เด็กฟังที่เหมาะสมต่อการพัฒนาทักษะทางภาษา เด็กปฐมวัยอย่างมีประสิทธิภาพ
๒. เพื่อศึกษาทักษะด้านภาษาของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการเล่านิทานอ่านนิทานให้ฟังในปริมาณแตกต่างกัน

ระเบียบวิธีวิจัย

งานวิจัยนี้ ใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบกึ่งทดลอง (Quasi-Experimental Research) เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบทักษะทางภาษาของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการอ่านนิทานให้ฟัง ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดแนวทางการดำเนินการวิจัย^๔ ตามลำดับขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ ๑ ศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ขั้นที่ ๒ ประชาสัมพันธ์โครงการสร้างความร่วมมือแก่หน่วยงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและให้ความรู้แก่คนในชุมชน

ขั้นที่ ๓ การสรรหา และการคัดเลือกนักอ่าน ซึ่งคัดเลือกจากเด็กในระดับประถมศึกษา และมัธยมศึกษาที่มีทักษะการอ่านอย่างคล่องแคล่ว

ขั้นที่ ๔ การอบรมนักอ่าน

ขั้นที่ ๕ การติดตามผลการอ่านและเก็บรวบรวมสถิติการอ่านในแต่ละพื้นที่

๑. กลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยนี้ คือ เด็กปฐมวัย ที่เข้าร่วมโครงการของสมาคมไทสร้างสรรค์ในการพัฒนาเด็กปฐมวัยด้วยการอ่านให้ฟังมาเป็นระยะเวลา ๒ ปี ในพื้นที่ ตำบลเมืองแก อำเภอท่าตูม จังหวัดสุรินทร์ ตำบลปงเตา และตำบลนาแก อำเภองาว จังหวัดลำปาง และ ตำบลหนองแขว อำเภอสมเด็จ จังหวัดกาฬสินธุ์ ซึ่งมีจำนวนทั้งหมด ๒๓๔ คน กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยนี้ คือ เด็กอายุ ๕ – ๖ ปี ที่เข้าร่วมโครงการพัฒนาเด็กปฐมวัยด้วยการอ่านให้ฟัง ซึ่งมีจำนวนทั้งหมด ๖๒ คน

๒. เครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้เครื่องมือในการเก็บข้อมูล ๒ ฉบับ เป็นเครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างด้วยตนเอง คือ แบบประเมินทักษะทางภาษาของเด็กปฐมวัย ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

แบบประเมินทักษะทางภาษาของเด็กปฐมวัย เครื่องมือวิจัยชุดนี้ แบ่งออกเป็น ๒ ตอน คือ ตอนที่ ๑ ข้อมูลพื้นฐาน และตอนที่ ๒ คะแนนการประเมินทักษะทางภาษาของเด็กปฐมวัย

^๔ รัตน์ บัวสนธิ์, ปรัชญาการวิจัย. (พิมพ์ครั้งที่ ๒), (กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๕๒).

๓. การตรวจสอบเครื่องมือ

การตรวจสอบด้านความตรง ด้วยการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา โดยการให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาแบบบันทึก โดยให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมของเนื้อหาในแบบบันทึกการวิเคราะห์การพัฒนาคำตอบการวิจัย ด้วยการให้คะแนน ดังนี้

๑ คือ มีความถูกต้องและเหมาะสมเชิงเนื้อหา

๐ คือ ไม่แน่ใจ และ

-๑ คือ ควรปรับปรุง และช่องว่างเพื่อให้คำแนะนำในการปรับปรุงและแก้ไข

การตรวจสอบความเที่ยงด้วยวิธี inter-rater reliability ระหว่างการบันทึกของผู้เชี่ยวชาญกับผู้วิจัย และหาค่าความสอดคล้องในการให้คะแนนของผู้เชี่ยวชาญและผู้วิจัย ซึ่งเป็นการทดสอบเกณฑ์การให้คะแนนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ได้ค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือเท่ากับ ๐.๙๓๑

๔. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลดังกล่าว โดยใช้การวิเคราะห์สถิติพื้นฐานกับข้อมูลพื้นฐานเด็กปฐมวัยด้วยสถิติเชิงบรรยาย ได้แก่ ความถี่ และร้อยละ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows และการเปรียบเทียบทักษะทางภาษาของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการอ่านให้ฟังแตกต่างกัน

๕. ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรอิสระ คือ ปริมาณการอ่านนิทานให้ฟัง

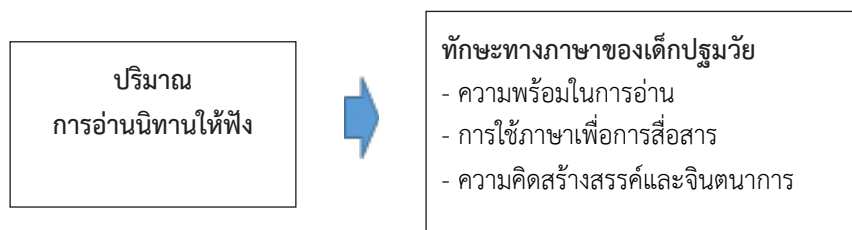
ตัวแปรตาม คือ ทักษะทางภาษาของเด็กปฐมวัย ซึ่งแบ่งออกเป็น ๓ ด้าน ได้แก่

- ความพร้อมในการอ่าน วัดจากการรู้จักวิธีการหยิบจับหนังสือ การรู้จักวิธีการอ่านหนังสือ และการรู้จักองค์ประกอบของหนังสือ

- การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร วัดจากโครงสร้างประโยค คำศัพท์ ความคล่องแคล่วในการพูดหรือเล่าเรื่อง และการบรรยายความรู้สึกและให้เหตุผล

- ความคิดสร้างสรรค์และจินตนาการ วัดจากความคิดสร้างสรรค์ และการสร้างจินตนาการ

โดยสรุปได้เป็นกรอบแนวคิดตามแผนภาพที่ ๑

แผนภาพที่ ๑ กรอบแนวคิดในการวิจัย จากสมมุติฐานเบื้องต้นของการวิจัย การเพิ่มปริมาณการเล่านิทานอ่านหนังสือให้มากขึ้นย่อมมีผลต่อความพร้อมด้านการอ่านของเด็กปฐมวัย การใช้ทักษะทางภาษาเพื่อการสื่อสารและท้ายที่สุดเด็กจะเกิดความคิดสร้างสรรค์มีจินตนาการที่หลากหลายในการเรียนรู้ต่อไป

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์คะแนนเฉลี่ยทักษะทางภาษา เมื่อวิเคราะห์โดยจำแนกตามปริมาณการอ่านให้ฟังพบว่า คะแนนเฉลี่ยของเด็กที่ได้รับ การอ่านนิทานให้ฟังมากกว่า ๙๐๐ ครั้ง มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด ซึ่งมีค่าเท่ากับ ๔.๒๓ คะแนน รองลงมาคือ เด็กที่ได้รับการอ่านให้ฟัง ๖๐๐-๙๐๐ ครั้ง มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๗๖ คะแนน และเด็กที่ได้รับการอ่าน ให้ฟังน้อยกว่า ๖๐๐ ครั้ง มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ ๒.๔๗ คะแนนตามลำดับ และเมื่อพิจารณาในรายละเอียด ของทักษะทางภาษาของเด็กปฐมวัยที่มีปริมาณการอ่านนิทาน ให้ฟังแตกต่างกัน จะพบว่าคะแนนเฉลี่ย ของเด็กที่ได้รับการอ่านนิทานให้ฟังจำนวนมากกว่า ๙๐๐ ครั้งนั้น มีคะแนนเฉลี่ยมากที่สุดทั้ง ๓ ด้าน ได้แก่ ด้านความพร้อมในการอ่านมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๖๕ คะแนน ด้านการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารมีคะแนน เฉลี่ยเท่ากับ ๔.๑๒ คะแนน และด้านความ คิดสร้างสรรค์และจินตนาการมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๘๑ คะแนน รองลงมาคือ คะแนนเฉลี่ยของเด็ก ที่ได้รับการอ่านนิทาน ให้ฟังจำนวน ๖๐๐ - ๙๐๐ ครั้งนั้น มีคะแนนเฉลี่ย ด้านความพร้อมในการอ่าน เท่ากับ ๔.๔๗ คะแนน ด้านการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๔๖ คะแนน และด้าน ความคิดสร้างสรรค์และจินตนาการมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๒๗ คะแนน ส่วนเด็กที่ได้รับการอ่านนิทาน ให้ฟังจำนวนน้อยกว่า ๖๐๐ ครั้งนั้น มีคะแนนเฉลี่ยต่ำที่สุด ได้แก่ ด้านความพร้อมในการอ่านมีคะแนน เฉลี่ยเท่ากับ ๓.๐๓ คะแนน ด้านการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ ๒.๔๑ คะแนน และ ด้านความคิดสร้างสรรค์และจินตนาการมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ ๑.๗๔ คะแนน ซึ่งมีรายละเอียด ดังตารางที่ ๑

การพัฒนาทักษะด้านภาษาของเด็กปฐมวัยด้วยการอ่านนิทานอ่านหนังสือให้เด็กฟังอย่างสม่ำเสมอ ๓๗

ทักษะทางภาษา	ปริมาณการอ่านนิทานให้ฟัง			รวม
	น้อยกว่า ๖๐๐ ครั้ง	๖๐๐-๙๐๐ ครั้ง	มากกว่า ๙๐๐ ครั้ง	
ด้านความพร้อมในการอ่าน	๓.๐๓	๔.๔๗	๔.๖๕	๔.๐๕
ด้านการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร	๒.๔๑	๓.๔๖	๔.๑๒	๓.๓๓
ด้านความคิดสร้างสรรค์และจินตนาการ	๑.๗๔	๓.๒๗	๓.๘๑	๒.๙๔
รวม	๒.๔๗	๓.๗๖	๔.๒๓	๓.๔๙

ตารางที่ ๑ การวิเคราะห์คะแนนเฉลี่ยทักษะทางภาษาของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการอ่านนิทานให้ฟัง

การเปรียบเทียบความแตกต่างของทักษะทางภาษา การวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทาง เดียว (One-Way ANOVA) เพื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยทักษะทางภาษาของเด็กปฐมวัยที่ได้รับ การอ่านนิทาน ให้ฟังแตกต่างกัน ผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบ F พบว่า มีนัยสำคัญ ที่ระดับ .๐๕ จึงสรุปได้ว่า เด็กปฐมวัยที่ได้รับการอ่านนิทานให้ฟังในปริมาณ ที่แตกต่างกัน จะมีคะแนนเฉลี่ยทักษะทางภาษาที่แตกต่างกัน ซึ่งผลการทดสอบภายหลัง (Post-Hoc Analysis) พบว่า เด็กปฐมวัยที่ได้รับ การอ่านนิทานให้ฟังในจำนวนที่มากกว่า ๙๐๐ ครั้งนั้น มีคะแนนเฉลี่ยทักษะทางภาษามากกว่าเด็กกลุ่มอื่น กล่าวคือ เด็กที่ได้รับการอ่านนิทานให้ฟังจำนวนมากกว่า ๙๐๐ ครั้งมีคะแนนเฉลี่ยสูงที่สุด รองลงมาคือ เด็กที่ได้รับการอ่านนิทานให้ฟังจำนวน ๖๐๐-๙๐๐ ครั้ง และเด็กที่ได้รับการนิทานให้ฟังจำนวนน้อยกว่า ๖๐๐ ครั้ง เมื่อทำการวิเคราะห์โดยจำแนกตามอายุ ก็พบผลทดสอบเช่นเดียวกัน คือ ไม่ว่าจะเป็นเด็กปฐมวัย ที่มีอายุ ๕ ปีหรือ ๖ ปี เด็กที่ได้รับการอ่านนิทานให้ฟังจำนวนมากกว่า ๙๐๐ ครั้งมีคะแนนเฉลี่ยสูงที่สุด รองลงมาคือ เด็กที่ได้รับการอ่านนิทานให้ฟังจำนวน ๖๐๐-๙๐๐ ครั้ง และเด็กที่ได้รับการนิทานให้ฟังจำนวน น้อยกว่า ๖๐๐ ครั้ง รายละเอียดดังตารางที่ ๒

อายุ	ปริมาณการอ่านนิทานให้ฟัง	N	Mean	SD	Levene's F	F	P	ผลการทดสอบรายคู่
๕ ปี	๑. น้อยกว่า ๖๐๐ ครั้ง	๑๔	๒.๓๒	๑.๑๘	๑.๕๙๒	๑๑.๐๕๑	.๐๐๐	๓>๒>๑
	๒. ๖๐๐-๙๐๐ ครั้ง	๑๒	๓.๖๑	๐.๘๔	df๑=๒, df๒=๓๔			
	๓. มากกว่า ๙๐๐ ครั้ง	๑๑	๔.๐๗	๐.๘๐	p=๐.๒๑๘			
๖ ปี	๑. น้อยกว่า ๖๐๐ ครั้ง	๕	๒.๘๘	๑.๐๙	๗.๔๖๒	๙.๗๔๔	.๐๐๑	๓>๒>๑
	๒. ๖๐๐-๙๐๐ ครั้ง	๑๐	๓.๙๓	๐.๖๑	df๑=๒, df๒=๒๒			
	๓. มากกว่า ๙๐๐ ครั้ง	๑๐	๔.๔๐	๐.๒๕	p=๐.๐๐๓			

ตารางที่ ๒ การเปรียบเทียบความแตกต่างของทักษะทางภาษาจำแนกตามอายุ

การเปรียบเทียบจำนวนของเด็กปฐมวัยที่มีคะแนนทักษะทางภาษาที่ดี พบว่า เด็กที่ได้รับการอ่านให้ฟังจำนวนมากกว่า ๙๐๐ ครั้ง ร้อยละ ๕๒.๓๘ รู้จักวิธีการ หยิบจับหนังสือ ร้อยละ ๙๐.๔๘ รู้จักวิธีการอ่านหนังสือที่ถูกต้องโดยใช้นิ้วมือลาก ตามข้อความจาก ซ้ายไปขวาและลากจาก บรรทัดบนลงล่างได้ และเด็กในกลุ่มนี้ร้อยละ ๙๕.๒๔ รู้จักองค์ประกอบของหนังสือ สามารถบอกตำแหน่งของชื่อเรื่อง และเนื้อหานิทานว่าเริ่มต้นที่หน้าใด ส่วนเด็กที่ได้รับการอ่านให้ฟังจำนวน ๖๐๐ - ๙๐๐ ครั้ง ร้อยละ ๖๘.๑๘ รู้จักวิธีการหยิบจับหนังสือ ร้อยละ ๗๒.๗๓ การรู้จักวิธีการอ่านหนังสือที่ถูกต้อง โดยใช้นิ้วมือลากตามข้อความจากซ้ายไปขวา และลากจากบรรทัดบนลงล่างได้ และเด็กในกลุ่มนี้ ร้อยละ ๘๑.๘๒ รู้จักองค์ประกอบของหนังสือ สามารถบอกตำแหน่งของชื่อเรื่อง และเนื้อหานิทานว่าเริ่มต้น ที่หน้าใด และเด็กที่ได้รับการอ่าน ให้ฟังจำนวนน้อยกว่า ๖๐๐ ครั้ง ร้อยละ ๕๒.๓๘ รู้จักวิธีการหยิบจับ หนังสือ ร้อยละ ๙๐.๔๘ การรู้จักวิธีการอ่านหนังสือ ที่ถูกต้องโดยใช้นิ้วมือลากตามข้อความจากซ้ายไปขวาและลากจากบรรทัดบนลงล่างได้ และเด็กในกลุ่มนี้ร้อยละ ๙๕.๒๔ รู้จักองค์ประกอบของหนังสือ สามารถ บอกตำแหน่งของชื่อเรื่องและเนื้อหานิทานว่าเริ่มต้นที่หน้าใด

รายละเอียดตารางที่ ๓

ความพร้อมในการอ่าน	ปริมาณการอ่านให้ฟัง		
	มากกว่า ๙๐๐ ครั้ง ร้อยละ (จำนวน)	๖๐๐-๙๐๐ ครั้ง ร้อยละ (จำนวน)	น้อยกว่า ๖๐๐ ครั้ง ร้อยละ (จำนวน)
การรู้จักวิธีการหยิบจับหนังสือ	๕๒.๓๘ (๑๑)	๖๘.๑๘ (๑๕)	๒๑.๐๕ (๔)
การรู้จักวิธีการอ่านหนังสือ	๙๐.๔๘ (๑๙)	๗๒.๗๓ (๑๖)	๒๑.๐๕ (๔)
การรู้จักองค์ประกอบของหนังสือ	๙๕.๒๔ (๒๐)	๘๑.๘๒ (๑๘)	๓๖.๘๔ (๗)

ตารางที่ ๓ การวิเคราะห์พัฒนาการทางภาษาที่ดีด้านความพร้อมในการอ่าน

การวิเคราะห์พัฒนาการทางภาษาที่ดีด้านการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร พบว่า เด็กที่ได้รับการอ่านให้ฟังจำนวนมากกว่า ๙๐๐ ครั้ง ร้อยละ ๕๒.๓๘ สามารถ สื่อสารด้วยประโยคที่มีประธาน กริยา และกรรม หรือคำขยายให้ผู้อื่นเข้าใจได้ ร้อยละ ๔๗.๖๒ เข้าใจ คำศัพท์ที่อยู่ในหนังสือนิทานโดยสามารถเชื่อมโยงคำศัพท์ที่ได้ยินกับภาพในหนังสือนิทานได้ ร้อยละ ๗๖.๑๙ สามารถพูดเล่าเรื่องราวในนิทานให้ผู้อื่นเข้าใจได้ และเด็กในกลุ่มนี้ร้อยละ ๖๑.๙ สามารถบรรยาย ความรู้สึกของตนเองพร้อมกับให้เหตุผลประกอบได้ ส่วนเด็กที่ได้รับการอ่านให้ฟัง จำนวน ๖๐๐ - ๙๐๐ ครั้ง ร้อยละ ๓๑.๘๒ สามารถสื่อสารด้วยประโยคที่มีประธาน กริยาและกรรม หรือคำขยายให้ผู้อื่นเข้าใจได้ ร้อยละ ๓๖.๓๖ เข้าใจ คำศัพท์ที่อยู่ในหนังสือนิทานโดยสามารถ เชื่อมโยงคำศัพท์ที่ได้ยินกับภาพในหนังสือนิทานได้ ร้อยละ ๔๐.๙๑ สามารถพูดเล่าเรื่องราว ในนิทานให้ผู้อื่นเข้าใจได้ และเด็กในกลุ่มนี้ร้อยละ ๒๖.๓๒ สามารถบรรยายความรู้สึกของ

การพัฒนาทักษะด้านภาษาของเด็กปฐมวัยด้วยการเล่านิทานอ่านหนังสือให้เด็กฟังอย่างสม่ำเสมอ ๓๙

ตนเอง พร้อมกับให้เหตุผลประกอบได้ และเด็กที่ได้รับการอ่านให้ฟัง จำนวนน้อยกว่า ๖๐๐ ครั้ง ไม่มีเด็กคนใดในกลุ่มนี้ที่สามารถสื่อสารด้วยประโยคที่มีประธาน กริยา และกรรมหรือคำขยาย ให้ผู้อื่นเข้าใจได้ ร้อยละ ๑๕.๗๙ เข้าใจคำศัพท์ที่อยู่ในหนังสือนิทานโดยสามารถ เชื่อมโยงคำศัพท์ ที่ได้ยินกับภาพในหนังสือนิทานได้ ร้อยละ ๒๖.๓๒ สามารถพูดเล่าเรื่องราวในนิทาน ให้ผู้อื่นเข้าใจได้ และเด็กในกลุ่มนี้ ร้อยละ ๕.๒๖ สามารถบรรยาย ความรู้สึกของตนเองพร้อมกับให้เหตุผลประกอบด้วย

รายละเอียดดังตารางที่ ๔

การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร	ปริมาณการอ่านให้ฟัง		
	มากกว่า ๙๐๐ ครั้ง ร้อยละ (จำนวน)	๖๐๐-๙๐๐ ครั้ง ร้อยละ (จำนวน)	น้อยกว่า ๖๐๐ ครั้ง ร้อยละ (จำนวน)
โครงสร้างประโยคที่ใช้ในการสื่อสาร	๕๒.๓๘ (๑๑)	๓๑.๘๒ (๗)	๐ (๐)
การเข้าใจความหมายของคำศัพท์	๔๗.๖๒ (๑๐)	๓๖.๓๖ (๘)	๑๕.๗๙ (๓)
ความคล่องแคล่วในการพูดหรือเล่าเรื่อง	๗๖.๑๙ (๑๖)	๔๐.๙๑ (๙)	๒๖.๓๒ (๕)
การบรรยายความรู้สึกและให้เหตุผล	๖๑.๙ (๑๓)	๒๖.๓๒ (๕)	๕.๒๖ (๑)

ตารางที่ ๔_การวิเคราะห์พัฒนาการทางภาษาที่ดีด้านการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร

เมื่อวิเคราะห์พัฒนาการทางภาษาด้านความคิดสร้างสรรค์และจินตนาการโดยจำแนกตามจำนวนครั้งที่เด็กได้รับการอ่านให้ฟัง พบว่า เด็กที่ได้รับการอ่านให้ฟังจำนวนมากกว่า ๙๐๐ ครั้ง ร้อยละ ๕๒.๓๘สามารถแต่งนิทานตามความคิดของตนเองจากภาพที่เห็นได้ และเด็กในกลุ่มนี้ร้อยละ ๔๗.๖๒ สามารถแต่งเรื่องราวต่อจากนิทานที่ฟังจบแล้วได้และสามารถบอกเหตุผลได้ว่าทำไมจึงแต่งเรื่องราวในนิทานให้เป็นเช่นนั้นส่วนเด็กที่ได้รับการอ่านให้ฟังจำนวน ๖๐๐-๙๐๐ ครั้ง ร้อยละ ๓๑.๘๒ สามารถแต่งนิทานตามความคิดของตนเอง จากภาพที่เห็นได้ และเด็กในกลุ่มนี้ร้อยละ ๒๗.๒๗ สามารถแต่งเรื่องราวต่อจาก นิทานที่ฟังจบ แล้วได้และสามารถบอกเหตุผลได้ว่าทำไมจึงแต่ง เรื่องราวในนิทานให้เป็นเช่นนั้น และเด็กที่ได้รับการอ่าน ให้ฟังจำนวนน้อยกว่า ๖๐๐ ครั้ง ร้อยละ ๑๕.๗๙ สามารถแต่งนิทานตามความคิดของตนเองจากภาพที่เห็นได้ และเด็ก ในกลุ่มนี้ร้อยละ ๕.๒๖ สามารถแต่งเรื่องราวต่อจาก นิทานที่ฟังจบแล้วได้ และสามารถบอกเหตุผลได้ว่าทำไมจึงแต่ง เรื่องราวในนิทานให้เป็นเช่นนั้น

รายละเอียดดังตารางที่ ๕

ความคิดสร้างสรรค์ และจินตนาการ	ปริมาณการอ่านให้ฟัง		
	มากกว่า ๙๐๐ ครั้ง ร้อยละ (จำนวน)	๖๐๐-๙๐๐ ครั้ง ร้อยละ (จำนวน)	น้อยกว่า ๖๐๐ ครั้ง ร้อยละ (จำนวน)
ความคิดสร้างสรรค์	๕๒.๓๘ (๑๑)	๓๑.๘๒ (๗)	๑๕.๗๙ (๓)
การสร้างจินตนาการ	๔๗.๖๒ (๑๐)	๒๗.๒๗ (๖)	๕.๒๖ (๑)

ตารางที่ ๕ การวิเคราะห์พัฒนาการทางภาษาที่ดีด้านความคิดสร้างสรรค์และจินตนาการ

อภิปรายผล

ผลวิจัยพบว่าเด็กปฐมวัยที่เข้าร่วมโครงการพัฒนาเด็กด้วยการอ่านให้ฟัง ร้อยละ ๗๐ มีความพร้อมในการอ่าน รู้จักองค์ประกอบของหนังสือสามารถบอกตำแหน่งของชื่อเรื่อง และเนื้อหา นิทานว่าเริ่มต้นที่หน้าใด รู้จักวิธีการหยิบจับหนังสือและการอ่านตัวหนังสือที่ถูกต้องโดยใช้นิ้วมือลาก ตามข้อความ จากซ้ายไปขวาและบรรทัดบนลงล่างได้ เมื่อวิเคราะห์พัฒนาการทางภาษาด้านการใช้ ภาษาเพื่อการสื่อสาร พบว่าเด็กปฐมวัยที่เข้าร่วมโครงการพัฒนาเด็กด้วยการอ่านให้ฟัง ร้อยละ ๖๕ เข้าใจคำศัพท์ที่อยู่ในหนังสือนิทาน โดยสามารถ เชื่อมโยงคำศัพท์ที่ได้ยินกับภาพในหนังสือนิทานได้ สามารถสื่อสารด้วยประโยคที่มีประธาน กริยา และกรรมหรือคำขยายให้ผู้อื่นเข้าใจได้ สามารถพูด เล่าเรื่องราวในนิทานให้ผู้อื่นเข้าใจได้ และสามารถบรรยายความรู้สึกของตนเองพร้อมกับให้เหตุผลประกอบได้

เมื่อวิเคราะห์พัฒนาการทางภาษาด้านความคิดสร้างสรรค์และการสร้างจินตนาการ พบว่าเด็กปฐมวัยที่เข้าร่วมโครงการฯ ร้อยละ ๔๕ สามารถแต่งนิทานตามความคิดของตนเองจากภาพที่เห็นได้ สามารถแต่งเรื่องราวต่อจากนิทานที่ฟังจบแล้วได้ และสามารถบอกเหตุผลได้ว่าทำไม จึงแต่งเรื่องราวในนิทานให้เป็นเช่นนั้น

นอกจากนี้การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) เพื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยทักษะทางภาษาของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการอ่านนิทาน ให้ฟังแตกต่างกัน ผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยจาก F-test พบว่า มีนัยสำคัญ ที่ระดับ .๐๕ จึงสรุปได้ว่าเด็กปฐมวัยที่ได้รับการอ่านนิทานให้ฟังในปริมาณที่แตกต่างกัน จะมีคะแนน เฉลี่ยทักษะทางภาษาที่แตกต่างกัน ซึ่งผลการทดสอบภายหลัง (Post-Hoc Analysis) พบว่า เด็กปฐมวัยที่ได้รับการอ่านนิทานให้ฟังในจำนวนที่มากกว่า ๙๐๐ ครั้งนั้น มีคะแนนเฉลี่ยทักษะ ทางภาษามากกว่าเด็กกลุ่มอื่น กล่าวคือเด็กที่ได้รับการอ่านนิทานให้ฟังจำนวนมากกว่า ๙๐๐ ครั้ง มีคะแนนเฉลี่ยสูงที่สุด รองลงมาคือ เด็กที่ได้รับการอ่านนิทานให้ฟังจำนวน ๖๐๐-๙๐๐ ครั้ง และเด็กที่ได้รับการนิทานให้ฟังจำนวนน้อยกว่า ๖๐๐ ครั้ง เมื่อทำการวิเคราะห์ โดยจำแนกตามอายุ ก็พบผลทดสอบเช่นเดียวกัน คือ ไม่ว่าจะเป็นเด็กปฐมวัย ที่มีอายุ

การพัฒนาทักษะด้านภาษาของเด็กปฐมวัยด้วยการเล่านิทานอ่านหนังสือให้เด็กฟังอย่างสม่ำเสมอ ๔๑

๕ ปี หรือ ๖ ปี เด็กที่ได้รับการอ่าน นิทานให้ฟังจำนวนมากกว่า ๙๐๐ ครั้งมีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือ เด็กที่ได้รับการอ่านนิทาน ให้ฟังจำนวน ๖๐๐-๙๐๐ ครั้ง และเด็กที่ได้รับการนิทานให้ฟังจำนวน น้อยกว่า ๖๐๐ ครั้ง

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลข้างต้นแสดงให้เห็นว่า ปริมาณการอ่านนิทานให้ฟังยังมีปริมาณมาก ยิ่งส่งผลให้เด็กปฐมวัยมีคะแนนทักษะทางภาษาที่มากขึ้นกว่าเด็กกลุ่มอื่นอย่างชัดเจน ดังนั้น หากเด็ก ได้รับการอ่านให้ฟังมากกว่า ๙๐๐ ครั้ง จะส่งผลให้ระดับพัฒนาการทางภาษาเพิ่มขึ้น อย่างเห็นได้ชัด เนื่องจากภาษามีความเป็นนามธรรมตามธรรมชาติของเด็กปฐมวัยจะเรียนรู้ภาษา โดยใช้ทักษะการฟังเป็น อันดับแรก จากนั้นจะเลียนแบบเสียงที่ได้ยินด้วยการนำคำศัพท์ที่สะสมไว้ มาผสมกันแล้วเปล่งเสียง ออกมาเป็นคำพูด เด็กปฐมวัยที่ได้รับการส่งเสริมพัฒนาการทางภาษา ด้วยการอ่านนิทานให้ฟังอย่าง ต่อเนื่องและสม่ำเสมอ นั้นจะได้เรียนรู้คำศัพท์มากกว่าเด็กทั่วไป ทำให้สามารถพูดสื่อสารเป็นประโยค บรรยายความรู้สึกของตนเองและอธิบายเหตุผลประกอบกับ สิ่งที่ตนเองคิดให้ผู้อื่นเข้าใจได้ด้วยการเลียน แบบถ้อยคำต่าง ๆ ในนิทาน นอกจากจะช่วยส่งเสริม ทักษะการพูดของเด็กปฐมวัยแล้ว การอ่านนิทาน ให้ฟังยังช่วยส่งเสริมทักษะการอ่านและเตรียม ความพร้อมของเด็กสู่การเขียนในอนาคต เนื่องจากเด็ก จะได้เรียนรู้ลักษณะของตัวอักษรที่เห็น ในนิทานกับเสียงที่ยิน เมื่อเด็กได้ยินคำนั้นซ้ำ ๆ ก็จะจำคำเป็น ภาพได้ สามารถอ่านออกเสียงได้ โดยไม่ต้องสะกดคำ และเริ่มเรียนรู้ที่จะเขียนต่อไป

ข้อเสนอแนะ

๑. โรงเรียนควรจัดกิจกรรมที่อ่านให้น้องฟังโดยเฉพาะที่ประถมศึกษาชั้นปีที่ ๕-๖ ควรจะได้มาอ่าน หนังสือให้น้องอนุบาลหรือประถมศึกษาปีที่ ๑ ฟังเพราะนอกจากจะช่วยให้เด็กปฐมวัยได้พัฒนาการที่ดี ขึ้นแล้ว ยังช่วยให้เด็กกลุ่มนี้ในระดับประถมศึกษาอ่านหนังสือคล่องขึ้นด้วย

๒. ครอบครัวควรใช้เวลาในวันหยุดหรือหาเวลาว่างอ่านหนังสือให้เด็กฟังอย่างสม่ำเสมอ เพราะยิ่งอ่านมากเท่าไร ก็เป็นการสะสมคำศัพท์และเสริมพัฒนาการให้เด็กได้เพิ่มยิ่งขึ้นไป และยังสร้างความรักความอบอุ่นให้กับเด็กปฐมวัยได้อย่างเป็นนัย

๓. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่รับผิดชอบศูนย์เด็กปฐมวัยควรจะนำโครงการเล่านิทานอ่านหนังสือ ดังกล่าวไปจัดกิจกรรมต่อเนื่องกับกลุ่มเด็กปฐมวัยในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กให้มากยิ่งขึ้น

๔. ควรจะมีการติดตามเด็กปฐมวัยในกลุ่มที่ได้รับการเล่านิทานอ่านหนังสือให้ฟังเป็นประจำว่า เกิดพัฒนาการในช่วงการเรียนในระดับประถมศึกษาเพื่อศึกษาความแตกต่างกับเด็กที่ไม่เคยเล่านิทานอ่าน หนังสือให้ฟังอย่างไร

องค์ความรู้ใหม่

การพัฒนาทักษะด้านภาษาเด็กปฐมวัยด้วยการเล่านิทานอ่านหนังสือจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องได้รับความร่วมมือจากส่วนต่างๆ ประกอบด้วย ส่วนที่ ๑ ครอบครัวที่ต้องใช้เวลาเล่านิทานอ่านหนังสือให้เด็กฟังมากกว่าปล่อยให้เด็กเล่นด้วยตนเองหรือทิ้งเด็กไว้กับโทรทัศน์และโทรศัพท์มือถือ ส่วนที่ ๒ ชุมชนโดยเฉพาะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่รับผิดชอบการศึกษาของเด็กปฐมวัยต้องให้ความสำคัญกับการส่งเสริมการเล่านิทานในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กที่รับผิดชอบแต่ละแห่ง ส่วนที่ ๓ โรงเรียนในระดับประถมศึกษาที่รับผิดชอบการศึกษาของเด็กเหล่านี้ในระดับที่สูงขึ้นควรจะมีการส่งเสริมการอ่านเพื่อให้เด็กกลุ่มนี้ได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ตามแผนภาพที่ ๒

แผนภาพที่ ๒ องค์ประกอบความร่วมมือในการพัฒนาทักษะทางภาษาเด็กปฐมวัย องค์ประกอบที่สำคัญทั้งสามด้านล้วนมีบทบาทต่อการพัฒนาเด็กปฐมวัย ซึ่งไม่อาจจะขาดส่วนใดส่วนหนึ่งไม่ว่าจะเริ่มจากจุดใดย่อมเป็นส่วนสำคัญที่ประกอบกันให้การพัฒนาทักษะทางด้านภาษาของเด็กปฐมวัยให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น ทั้งสามส่วนจึงเชื่อมโยงกันอย่างขาดไม่ได้

บรรณานุกรม

ทาดาชิ มัตซุอิ, **เลี้ยงลูกด้วยหนังสือ (แปล)**, (สมาคมไทสร้างสรรค์. ขอนแก่น, ๒๕๓๖).

พิรุณ อนวัชศิริวงศ์, **แก่นสาระและสุนทรียภาพหนังสือเด็กปฐมวัยเพื่อการพัฒนาคุณภาพเด็ก และ**

สังคมไทย, (แผนงานสร้างเสริมวัฒนธรรมการอ่าน สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.), ๒๕๕๔).

รติระ บัวสนธ์, **ปรัชญาการวิจัย**, (พิมพ์ครั้งที่ ๒). กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๕๒).

Arzarello, F., Bosch, M. Lenfant, A., & Prediger, S. (2007). Different theoretical perspectives in research from teaching problems to research problems. In D. Pitta-Pantazi & G. Philippou 2007

Goodman, K. What's Whole in Whole Language? A Parent/Teacher Guide to Children's Learning. Portsmouth, NH: Heinemann Educational Books, 1986.

Holdaway, D. The foundations of literacy. Toronto : Ashton Scholastic, 1979.

Lewis, D. . Reading contemporary picture books: Picturing text. London, 2001.

Nessel, D. D., & Jones, M. B. The language-experience approach to reading: A handbook for teachers. NY: Teachers College Press. 1981

Trelease, Jim. The Read-Aloud Handbook, Penguin Books, 6th Edition, USA, 2011.